

XXXVII.

Erklæring

over

det fra Folkethinget tilbagesendte

Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Indfødsretsloven af 15de Januar 1776.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 27de Januar 1871).

Den Forandring, som i Folkethinget er foretaget i Lovforslaget, saaledes som dette blev vedtaget i Landstinget, bestaar i, at der i § 1, 3de Stykke, er blevet sat „kunne de uden videre Bevis anses for“ istedetfor, at der forud stod „anses de uden videre Bevis for“.

Denne Forandring kan Udvalget ikke anbefale at vedtage.

Naar Lovbestemmelsen kommer til at lyde, saaledes som nu i Folkethinget er vedtaget, vil Folgen heraf blive, at de i Paragrafen omhandlede Personer kunne gøres til Gjensstand for ulige Behandling af de forskjellige Myndigheder. Da det ifølge de brugte Udtryk, jfr. „kunne de anses“, maa være overladt til hver enkelt Myndigheds eget Skjøn, om den vil behandle dem som Indfødte eller ikke, vil det kunne ske, at den samme Person af Sessionerne vil blive anset for Indfødte og ifølge heraf udfreeven, medens han maasse, naar han melder sig til Optagelse paa Valglisterne over Bælgerne til Folkethinget, vil blive afvist, fordi de vedkommende Myndigheder (Kommunalbestyrelserne og Retterne) ikke finde Grund til at gjøre Brug af den opstillede Formodning o. s. v. Udvalget formener, at der i en Lov om

dette Forhold ikke bør opstilles en sliq ubestemt Regel, hvorefter Afgjørelsen overlades til et ikke nærmere reguleret Skjøn af de forskjellige Myndigheder, som komme i Berøring med de Paagjældende, men at det vil være rigtigere at bibeholde den Regel, som fandtes i Lovforslaget, saaledes som det vedtoges i dette Thing.

Det er Udvalgets Mening, at Reglen bør være, at den Indfødte, som vender tilbage og vedbliver at opholde sig stadig her i Landet i to Aar eller derover, ikke skal kunne undrage sig for at bære de af Indfødsret flydende Forpligtelser, hvad enten han har sagt sig løst fra det undersaatlige Forhold til paagjældende fremmede Land eller ikke; men naar man saaledes paalægger ham de af Indfødsret flydende Forpligtelser, er det billigt, at man ogsaa indrømmer ham de til Indfødsret knyttede Rettigheder.

Udvalget stiller derfor følgende Endringsforslag:

Istedetfor Ordene i § 1, 3de Stykke: „kunne de uden videre Bevis anses for“ sættes: „anses de uden videre Bevis for“.

Dreising. Rjar. Madvig. Nellesmann, N. Pedersen.
Formand. Ordfører.